

EBA/GL/2014/14

---

23 december 2014

Richtsnoeren

---

over niet-wezenlijke, eigendomsrechtelijk beschermde en vertrouwelijke informatie en de frequentie van openbaarmakingen uit hoofde van artikel 432, leden 1 en 2, en artikel 433 van Verordening (EU) nr. 575/2013

Inhoud

EBA-richtsnoeren over niet-wezenlijke, eigendomsrechtelijk beschermde en vertrouwelijke informatie en de frequentie van openbaarmakingen uit hoofde van artikel 432, leden 1 en 2, en artikel 433 van Verordening (EU) nr. 575/2013	3
Titel I – Onderwerp, toepassingsgebied en definities	5
Titel II – Processen en interne regelingen	6
Titel III – Overwegingen voor de beoordeling van het wezenlijke karakter van openbaarmakingen	7
Titel IV – Overwegingen voor het beoordelen van het eigendomsrechtelijk beschermde of vertrouwelijke karakter van openbaarmakingen	9
Titel V – Overwegingen betreffende het beoordelen van de noodzaak om vaker dan eenmaal per jaar informatie openbaar te maken	11
Titel VI – Door instellingen te verrichten openbaarmakingen in het geval van ontheffingen	11
Titel VII – Vaker dan eenmaal per jaar openbaar te maken informatie	12
Titel VIII – Slotbepalingen en tenuitvoerlegging	15

EBA-richtsnoeren over niet-wezenlijke, eigendomsrechtelijk beschermde en vertrouwelijke informatie en de frequentie van openbaarmakingen uit hoofde van artikel 432, leden 1 en 2, en artikel 433 van Verordening (EU) nr. 575/2013

Status van deze richtsnoeren

Dit document bevat richtsnoeren die zijn uitgevaardigd op grond van artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit), tot wijziging van Besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van Besluit 2009/78/EG van de Commissie ('de EBA-verordening'). Overeenkomstig artikel 16, lid 3, van de EBA-verordening moeten bevoegde autoriteiten en financiële instellingen zich tot het uiterste inspannen om aan de richtsnoeren te voldoen.

In de richtsnoeren wordt aangegeven welke toezichtpraktijken binnen het Europees Systeem voor financieel toezicht naar de mening van EBA passend zijn, of hoe het EU-recht op een specifiek gebied moet worden toegepast. EBA verwacht dan ook van alle bevoegde autoriteiten en financiële instellingen tot wie de richtsnoeren zijn gericht, dat zij hieraan voldoen door ze op passende wijze in hun toezichtpraktijk te integreren (bijvoorbeeld door hun wettelijk kader of toezichtprocessen aan te passen), ook wanneer de richtsnoeren in de eerste plaats tot instellingen zijn gericht.

Kennisgevingsverplichtingen

Overeenkomstig artikel 16, lid 3, van de EBA-verordening moeten de bevoegde autoriteiten uiterlijk op 23 februari 2015 aan EBA kenbaar maken of zij aan deze richtsnoeren voldoen of voornemens deze op te volgen, dan wel aangeven waarom zij hier niet aan voldoen of niet voornemens zijn deze op te volgen. Bij gebreke van kennisgeving binnen deze termijn worden bevoegde autoriteiten door EBA geacht niet aan de richtsnoeren te hebben voldaan. De kennisgevingen moeten worden ingediend door het hiervoor bedoelde formulier, dat te vinden is in hoofdstuk 5, te versturen naar compliance@eba.europa.eu onder vermelding van referentienummer 'EBA/GL/2014/14'. De kennisgevingen dienen te worden ingezonden door

personen die gemachtigd zijn om namens hun bevoegde autoriteit mee te delen of deze al dan niet aan de richtsnoeren voldoet.

Overeenkomstig artikel 16, lid 3, zullen de kennisgevingen op de website van EBA worden bekendgemaakt.

Titel I – Onderwerp, toepassingsgebied en definities

1. Artikel 432, lid 1, van Verordening (EU) nr. 575/2013 bepaalt dat instellingen de openbaarmaking van informatie over een of meer van de in titel II van deel acht van die verordening vermelde posten achterwege mogen laten als deze niet van wezenlijk belang wordt geacht, met uitzondering van de overeenkomstig artikel 435, lid 2, onder c) (openbaarmakingen betreffende het beleid inzake diversiteit van het leidinggevende orgaan), artikel 437 (openbaarmakingen betreffende het eigen vermogen) en artikel 450 (openbaarmakingen betreffende het beloningsbeleid) van Verordening (EU) nr. 575/2013 openbaar te maken informatie.
2. Artikel 432, lid 2, van Verordening (EU) nr. 575/2013 bepaalt dat instellingen ook de openbaarmaking van informatie over een of meer van de in de titels II en III van deel acht vermelde posten achterwege mogen laten als deze informatie als eigendomsrechtelijk beschermd of vertrouwelijk wordt beschouwd, met uitzondering van de overeenkomstig de artikel 437 (openbaarmakingen betreffende het eigen vermogen) en artikel 450 (openbaarmakingen betreffende het beloningsbeleid) van die verordening openbaar te maken informatie. Artikel 432, lid 3, van Verordening (EU) nr. 575/2013 bepaalt dat instellingen, indien zij overeenkomstig artikel 432, lid 2, van die Verordening posten achterwege laten, in hun openbaarmakingen vermelden dat, en om welke reden, specifieke informatiebestanddelen niet openbaar worden gemaakt, en dat zij wel meer algemene informatie over de materie van het openbaarmakingsvereiste publiceren, tenzij die informatie als eigendomsrechtelijk beschermd of vertrouwelijk te rubriceren is.
3. Artikel 433 van Verordening (EU) nr. 575/2013 bepaalt dat instellingen beoordelen of het noodzakelijk is sommige of alle in deel acht van die Verordening geëiste openbaarmakingen frequenter dan eenmaal per jaar te publiceren in het licht van de relevante kenmerken van hun werkzaamheden, zoals de omvang van hun transacties, het spectrum van hun activiteiten, hun aanwezigheid in verschillende landen, hun betrokkenheid bij verschillende financiële sectoren en hun deelname aan internationale financiële markten en betalings-, afwikkelings- en clearingsystemen. Bij die beoordeling besteden zij bijzondere aandacht aan de mogelijke behoefte aan een frequentere openbaarmaking van informatiebestanddelen over eigen vermogen, kapitaalvereisten, risicoblootstelling en andere parameters die aan snelle verandering onderhevig zijn.
4. In deze richtsnoeren worden voor instellingen die aan de verplichtingen in deel acht van Verordening (EU) nr. 575/2013 moeten voldoen, het proces en de criteria vastgelegd ten aanzien van de beginselen van wezenlijk karakter, eigendomsrechtelijke bescherming en vertrouwelijkheid met betrekking tot hun openbaarmakingsverplichtingen en hun recht om openbaarmaking achterwege te laten overeenkomstig artikel 432 van Verordening (EU) nr. 575/2013 ('onthefing' of 'onthefing van de openbaarmakingsplicht'). De richtsnoeren bieden ook een leidraad voor het beoordelen door instellingen van de noodzaak van frequentere openbaarmakingen.

5. Deze richtsnoeren zijn gericht tot instellingen die moeten voldoen aan de verplichtingen die zijn vastgelegd in deel acht van Verordening (EU) nr. 575/2013 ('instellingen') en hun bevoegde autoriteiten. De bevoegde autoriteiten waarborgen dat instellingen bij hun beoordeling van het wezenlijke, eigendomsrechtelijk beschermde en vertrouwelijke karakter en de openbaarmakingsfrequentie aan deze richtsnoeren voldoen.
6. Bij het aannemen van een formeel beleid over de openbaarmakingsvereisten overeenkomstig artikel 431, lid 3, van Verordening (EU) nr. 575/2013, namelijk voor het beoordelen van de adequaatheid van hun openbaarmaking, met inbegrip van de frequentie daarvan, houden instellingen rekening met alle aanbevelingen in de titels II tot en met V van deze richtsnoeren over niet-wezenlijke, eigendomsrechtelijk beschermde en vertrouwelijke informatie en de frequentie van openbaarmakingen.

Titel II – Processen en interne regelingen

7. Het formele beleid voor het beoordelen van de adequaatheid van de openbaarmaking, met inbegrip van de frequentie daarvan, omvat een toereikend proces voor het gebruik van ontheffingen van de openbaarmakingsplicht overeenkomstig artikel 432, leden 1 en 2, van Verordening (EU) nr. 575/2013, evenals voor de beoordeling van de frequentie van de openbaarmakingen overeenkomstig artikel 433 van diezelfde verordening.
8. Het proces kan worden opgenomen in een bestaand proces dat is ontworpen voor het nemen van beslissingen over openbaarmakingskwesaties, mits dit ten minste de hierna beschreven kenmerken bevat (a tot en met g). Het is evenredig met de omvang en schaal van de transacties en het spectrum van de activiteiten van de instelling en is afgestemd op de interne organisatie van de instelling. Het proces voldoet minimaal aan de volgende vereisten:
  - a) Het is goedgekeurd door het leidinggevende orgaan van de instelling of een daartoe aangewezen comité van het leidinggevende orgaan.
  - b) Het geeft aan welke organisatorische eenheid of eenheden, welke directie of welke comités daarvan, en welk personeel verantwoordelijk is/zijn voor het ontwerp, de uitvoering en de toetsing van het beleid inzake niet-wezenlijke, eigendomsrechtelijk beschermde en vertrouwelijke informatie en de openbaarmakingsfrequentie.
  - c) Het waarborgt dat bij het ontwerpen, uitvoeren en toetsen van dit beleid rekening wordt gehouden met de input van alle relevante eenheden en functies, zoals de risicobeheersfuncties, de nalevingseenheid en andere relevante functies.
  - d) Het bepaalt dat de directie of comités van de directie verantwoordelijk zijn voor het nemen van een definitief besluit over de vraag of een informatiebestanddeel achterwege wordt gelaten ('ontheffing') en of de frequentie als voldoende wordt beschouwd, rekening houdend met naar behoren onderbouwde voorstellen van de relevante organisatorische eenheid of eenheden en van personeel dat belast is met de

uitvoering van het beleid inzake niet-wezenlijke, eigendomsrechtelijk beschermde en vertrouwelijke informatie en de openbaarmakingsfrequentie.

- e) Het stelt een adequaat rapportageproces vast betreffende de uitvoering van het beleid inzake niet-wezenlijke, eigendomsrechtelijk beschermde en vertrouwelijke informatie en de openbaarmakingsfrequentie.
  - f) Het bepaalt het juiste niveau van transparantie voor elke ontheffing van de openbaarmakingsplicht of passende frequentie overeenkomstig de titels VI en VII van deze richtsnoeren.
9. Instellingen houden een volledige documentatie en intern passende bewijzen bij van hun tenuitvoerlegging van het in punt 8 beschreven proces, alsmede van hun beoordelingen uit hoofde van de bepalingen in de titels III, IV of V van deze richtsnoeren, teneinde een goede traceerbaarheid en transparantie te waarborgen in de tenuitvoerlegging van het beleid inzake niet-wezenlijke, eigendomsrechtelijk beschermde en vertrouwelijke informatie en de openbaarmakingsfrequentie (bijvoorbeeld studies waaruit de potentiële impact wordt aangetoond van de openbaarmaking van informatie die als eigendomsrechtelijk beschermd wordt beschouwd).
10. Wanneer instellingen ervoor hebben gekozen hun formele beleid voor het voldoen aan de openbaarmakingsvereisten in deel acht van Verordening (EU) nr. 575/2013 openbaar te maken, kunnen zij overwegen daar een beschrijving in op te nemen van het in deze titel bedoelde proces en van het beleid inzake niet-wezenlijke, eigendomsrechtelijk beschermde en vertrouwelijke informatie en de openbaarmakingsfrequentie uit hoofde van de bepalingen in de titels II tot en met V van deze richtsnoeren.

Titel III – Overwegingen voor de beoordeling van het wezenlijke karakter van openbaarmakingen

11. Instellingen mogen een of meer van de in titel II van Verordening (EU) nr. 575/2013 vermelde posten achterwege laten als de informatie in dergelijke openbaarmakingen wordt beschouwd als niet-wezenlijk volgens de bepalingen van deze richtsnoeren. Anderzijds kan het beschouwen van informatiebestanddelen als wezenlijk volgens de bepalingen van deze titel, ertoe leiden dat instellingen meer openbaar maken dan wat op grond van de toepasselijke openbaarmakingsvereisten verplicht is.
12. Bij het beoordelen van het wezenlijke karakter van een informatiebestanddeel nemen instellingen minimaal het volgende in overweging:
- a) Het wezenlijke karakter wordt regelmatig, en ten minste eenmaal per jaar, beoordeeld.
  - b) Het wezenlijke karakter wordt zowel voor kwalitatieve als voor kwantitatieve openbaarmakingsvereisten beoordeeld.

- c) Het wezenlijke karakter wordt beoordeeld op het niveau van elk afzonderlijk openbaarmakingsvereiste, en waar relevant ook op geaggregeerde basis. Instellingen beoordelen met name of het cumulatieve effect van het achterwege laten van specifieke vereiste openbaarmakingen die afzonderlijk als niet-wezenlijk worden beschouwd, zou resulteren in het achterwege laten van informatie waardoor economische beslissingen van gebruikers zouden kunnen worden beïnvloed.
- d) Bij de beoordeling van het wezenlijke karakter wordt rekening gehouden met de omstandigheden en de bredere context ten tijde van de openbaarmaking, bijvoorbeeld de invloed van het economische en politieke klimaat.
- e) Het wezenlijke karakter wordt gezien vanuit het perspectief van de gebruiker en beoordeeld op basis van de veronderstelde behoeften van de gebruikers en het veronderstelde belang van informatie voor gebruikers: het kan voorkomen dat een openbaarmakingsvereiste niet wezenlijk is voor de instelling, maar wel voor gebruikers. Daarom wordt de omvang van de openbaar gemaakte informatie afgestemd op de behoeften van gebruikers en wordt rekening gehouden met de gevolgen van de openbaarmaking voor hun begrip van de instelling en haar risicoprofiel. Informatie over bestanddelen waarvoor bij de vaststelling van het bedrag sprake is van een hoge mate van subjectiviteit aan de kant van de instelling, is veelal van wezenlijk belang voor gebruikers.
- f) Het wezenlijke karakter wordt beoordeeld met inachtneming van de specifieke aard en het specifieke doel van de beoordeelde vereisten. De criteria worden niet voor alle openbaarmakingsvereisten op dezelfde wijze toegepast. Met name voor kwalitatieve openbaarmakingen kunnen speciale procedures/indicatoren nodig zijn die verschillen van die welke worden gebruikt om het wezenlijke karakter van kwantitatieve openbaarmakingen te bepalen.
- g) Het wezenlijke karakter is een instellingsspecifiek concept. Het is afhankelijk van de specifieke kenmerken, activiteiten, risico's en risicoprofiel van een instelling en wordt niet automatisch beoordeeld op basis van de schaal/omvang van de instelling, haar betekenis in de binnenlandse markt of haar marktaandeel.
- h) Het wezenlijke karakter wordt niet alleen bepaald door de omvang. Het houdt verband met het kwantitatieve belang in termen van bedrag en/of het kwalitatieve belang in termen van de aard van bepaalde informatie, zoals blootstellingen of risico's, die in aard of omvang wezenlijk kunnen zijn. Een beoordeling van het wezenlijke karakter die alleen is gebaseerd op kwantitatieve benaderingen of drempels, wordt in het algemeen niet beschouwd als passend voor openbaarmakingen.
- i) Wezenlijk karakter is een dynamisch concept: het hangt af van de context van de openbaarmakingen en kan daarom in de loop van de tijd verschillend worden toegepast op verschillende openbaarmakingen, afhankelijk van de manier waarop

risico's zich ontwikkelen. Instellingen kijken met name naar de risico's/zakelijke activiteiten waaraan zij zijn blootgesteld of kunnen worden blootgesteld. Ad-hoc-herbeoordelingen van het wezenlijke karakter naarmate risico's zich ontwikkelen of omstandigheden veranderen, kunnen leiden tot verschillen in het type en de omvang van openbaarmakingen in de loop van de tijd.

13. Instellingen kunnen ook andere overwegingen mee laten wegen wanneer deze als plausibel en objectief redelijk worden beschouwd.

14. Het wezenlijke karakter wordt vastgesteld door een relevante functie die waarde toevoegt aan de beoordeling van het wezenlijke karakter van de desbetreffende openbaarmakingen en die op de hoogte is van de relevante criteria en indicatoren. Bij de uitvoering van punt 12 voor de beoordeling van het wezenlijke karakter van een informatiebestanddeel besteden instellingen bijzondere aandacht aan de volgende criteria:

- a) hun bedrijfsmodel, op basis van individuele indicatoren, en langetermijnstrategie;
- b) de omvang van het informatiebestanddeel of het element (risico, blootstelling) waarop de informatie betrekking heeft en waarvan het wezenlijke karakter wordt beoordeeld, uitgedrukt als deel van regelgevings-, financiële of winstgevendheidscijfers of in geaggregeerde vorm, of als een nominaal bedrag;
- c) de invloed van het element waarop een informatiebestanddeel betrekking heeft, op de ontwikkeling van de totale risicoblootstellingen (met name uitgedrukt in bedragen van blootstellingen of risicogewogen activa) of het totale risicoprofiel van de instelling;
- d) de relevantie van het informatiebestanddeel in termen van begrip van de bestaande risico's en de solvabiliteit van de entiteit en de trend daarvan, rekening houdend met het feit dat met het achterwege laten geen trend in de ontwikkeling van risico's uit een eerdere periode mag worden gemaskeerd;
- e) de omvang van veranderingen van het element waarop een informatiebestanddeel betrekking heeft, vergeleken met het voorgaande jaar;
- f) de relatie van de informatie met recente ontwikkelingen in risico's en openbaarmakingsbehoeften, en met marktpraktijken op het gebied van openbaarmakingen.

Titel IV – Overwegingen voor het beoordelen van het eigendomsrechtelijk beschermde of vertrouwelijke karakter van openbaarmakingen

15. Bij het beoordelen van het eigendomsrechtelijk beschermde karakter van een informatiebestanddeel houden instellingen rekening met het volgende:

- a) Informatie wordt slechts in uitzonderingsgevallen als eigendomsrechtelijk beschermd beschouwd. Dit gebeurt alleen bij informatie die zo belangrijk is dat openbaarmaking de concurrentiepositie van de instelling aanzienlijk zou beïnvloeden. Naast informatie over producten en systemen die, als deze zou worden gedeeld met concurrenten, de beleggingen van een instelling hierin minder waardevol zou maken, kan eigendomsrechtelijk beschermde informatie ook betrekking hebben op uit concurrentieoogpunt belangrijke bedrijfs- of zakelijke omstandigheden.
- b) Een algemeen risico van een potentiële verzwakking van het concurrentievermogen als gevolg van openbaarmaking wordt op zichzelf niet beschouwd als voldoende reden om van openbaarmaking af te zien. Er dient een specifieke argumentatie beschikbaar te zijn, die gebaseerd is op een analyse van de gevolgen van openbaarmaking van eigendomsrechtelijk beschermde informatie.
- c) Ontheffing van de openbaarmakingsplicht met betrekking tot eigendomsrechtelijk beschermde informatie wordt niet gebruikt om te voorkomen dat informatie openbaar wordt gemaakt die nadelig zou zijn voor een instelling in de markt omdat uit die informatie een ongunstig risicoprofiel naar voren komt.
- d) De ondermijning van de concurrentiepositie wordt bijvoorbeeld beoordeeld in termen van omvang, omvang van de bedrijfsactiviteiten en activiteitengebied. Instellingen beargumenteren op welke wijze de openbaarmaking van deze informatie te veel inzicht zou geven in hun bedrijfsstructuren.

16. Bij het beoordelen van de vertrouwelijkheid van een informatiebestanddeel houden instellingen rekening met het volgende:

- a) Informatie wordt slechts in uitzonderingsgevallen als vertrouwelijk beschouwd. Dit zou bijvoorbeeld het geval kunnen zijn wanneer een economische sector zo'n hoge concentratiegraad heeft dat openbaarmaking van blootstellingen in die sector ertoe zou leiden dat blootstellingen aan een wederpartij worden openbaargemaakt.
- b) Een algemene verwijzing naar vertrouwelijkheid is onvoldoende reden om van openbaarmaking af te zien: instellingen dienen specifiek vast te stellen en te analyseren in hoeverre de openbaarmaking van een specifiek informatiebestanddeel gevolgen zou hebben voor de rechten van hun klanten of wederpartijen, of een schending van wettelijk vastgelegde vertrouwelijkheidsverplichtingen zou inhouden. Bij deze analyse houden zij rekening met de input van de juridische afdeling van de instelling of van een juridisch expert.

Titel V – Overwegingen betreffende het beoordelen van de noodzaak om vaker dan eenmaal per jaar informatie openbaar te maken

17. Alle instellingen beoordelen de noodzaak om de in de titels II en III van deel acht van Verordening (EU) nr. 575/2013 vereiste informatie, of een deel daarvan, vaker dan eenmaal per jaar openbaar te maken, in het licht van de criteria die in artikel 433 van diezelfde verordening zijn vastgelegd en overeenkomstig het proces dat is beschreven in titel II van deze richtsnoeren.
18. Hoewel alle instellingen verplicht zijn de noodzaak van frequentere openbaarmakingen te beoordelen met behulp van een relevant beoordelingsinstrument binnen het kader van de factoren die worden genoemd in artikel 433 van Verordening (EU) nr. 575/2013, beoordelen instellingen de noodzaak om informatie vaker dan eenmaal per jaar te publiceren in het bijzonder wanneer een van de volgende indicatoren op hen van toepassing is:
- a) De instelling is een van de drie grootste instellingen in de lidstaat van vestiging.
  - b) De geconsolideerde activa van de instelling bedragen meer dan 30 miljard EUR.
  - c) Het gemiddelde van de activa van de instelling over een periode van vier jaar bedraagt meer dan 20% van het gemiddelde BBP van de lidstaat van vestiging over een periode van vier jaar.
  - d) De instelling heeft geconsolideerde blootstellingen overeenkomstig artikel 429 of Verordening (EU) nr. 575/2013 van meer dan 200 miljard EUR of het equivalent daarvan in andere valuta's volgens de door de Europese Centrale Bank gepubliceerde referentiekosten per het einde van het boekjaar.

Titel VI – Door instellingen te verrichten openbaarmakingen in het geval van ontheffingen

19. Wanneer een instelling besluit af te zien van de openbaarmaking van informatie of van een reeks openbaarmakingsvereisten omdat zij deze als niet-wezenlijk beschouwt, vermeldt zij dit duidelijk.
20. In gevallen waarin informatie als eigendomsrechtelijk beschermd of vertrouwelijk wordt beschouwd volgens het in titel II beschreven proces, en na inachtneming van de overwegingen in titel IV, verstrekken instellingen de volgende informatie:
- a) het type informatie of het openbaarmakingsvereiste dat wordt beschouwd als eigendomsrechtelijk beschermd of vertrouwelijk overeenkomstig het definitieve besluit dat is genomen aan het einde van het proces;

- b) de argumenten voor niet-openbaarmaking, d.w.z. waarom het gerechtvaardigd is dat informatie als eigendomsrechtelijk beschermd of vertrouwelijk wordt gerubriceerd;
- c) meer algemene informatie over de materie van het openbaarmakingsvereiste. Deze algemene informatie wordt openbaar gemaakt volgens methoden waarmee dat op passende wijze kan gebeuren, terwijl tegelijkertijd rekening wordt gehouden met het vertrouwelijke of eigendomsrechtelijk beschermde karakter (niet-openbaarmaking van de namen van afzonderlijke klanten, passend niveau van aggregatie).

21. Informatie en uitleg die openbaar worden gemaakt na gebruikmaking van een ontheffing wegens het eigendomsrechtelijk beschermde en vertrouwelijke karakter, zijn van dien aard dat gebruikers een goed begrip krijgen van de ontwikkeling van de risico's gedurende de verslagperiode. Het gebruik van een ontheffing kan ertoe leiden dat aggregatie- en/of anonimiseringstechnieken worden toegepast om informatie van betekenis openbaar te kunnen maken ondanks aspecten van vertrouwelijkheid of eigendomsrechtelijke bescherming.

22. Instellingen kunnen de informatie in deze titel hetzij rechtstreeks in de verschillende risicosecties van het in artikel 434 van Verordening (EU) nr. 575/2013 genoemde medium, hetzij op één locatie in dat medium verstrekken.

Titel VII – Vaker dan eenmaal per jaar openbaar te maken informatie

23. Hoewel het aan elke instelling is te besluiten welk soort informatie zij openbaar maakt en tot op welk detailleringsniveau om een doeltreffende communicatie van kennis over haar activiteiten en risicoprofiel te waarborgen, besteden instellingen waarvoor een van de indicatoren uit punt 18 geldt, speciale aandacht aan de mogelijke noodzaak de volgende informatie vaker dan eenmaal per jaar te verstrekken:

- a) informatie over eigen vermogen en relevante ratio's zoals vereist door artikel 437 en artikel 492, voor zover van toepassing, van Verordening (EU) nr. 575/2013, met name de volgende informatie, zoals gedefinieerd in de desbetreffende rijen van de bijlagen IV en V bij Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1423/2013 van de Commissie van 20 december 2013:
  - i. totaalbedrag van tier 1-kernkapitaal, zoals in rijen 6 en 29;
  - ii. totaalbedrag van aanvullend-tier 1-kapitaal, zoals in rijen 36 en 44;
  - iii. totaalbedrag van tier 1-kapitaal, zoals in rij 45;
  - iv. totaalbedrag van tier 2-kapitaal, zoals in rijen 51 en 58;
  - v. totaalbedrag van kapitaal, zoals in rij 59;

- vi. totale door de regelgeving voorgeschreven aanpassingen van elk totaalbedrag, zoals in rijen 28, 43 en 57;
  - vii. tier 1-kernkapitaal als percentage van het totaal van de risicoposten, zoals in rij 61;
  - viii. tier 1 als percentage van het totaal van de risicoposten, zoals in rij 62;
  - ix. totaal kapitaal als percentage van het totaal van de risicoposten, zoals in rij 63;
- b) in artikel 438, onder c) tot en met f), van Verordening (EU) nr. 575/2013 geëiste informatie:
- i. de bedragen van risicogewogen activa en kapitaalvereisten naar soort risico's als vastgelegd in artikel 92, lid 3, van Verordening (EU) nr. 575/2013;
  - ii. de bedragen van risicogewogen activa en kapitaalvereisten naar soort risico's als vastgelegd in artikel 92, lid 3, van Verordening (EU) nr. 575/2013 en naar blootstellingscategorieën als genoemd in artikel 438 van diezelfde verordening;
- c) informatie over de hefboomratio als vereist in artikel 451 van Verordening (EU) nr. 575/2013, met name de volgende informatie, als gedefinieerd in de desbetreffende rijen van de bijlagen I en II bij het ontwerp van een technische uitvoeringsnorm voor de openbaarmaking van de hefboomratio overeenkomstig artikel 451, lid 2, van Verordening (EU) nr. 575/2013:
- i. bedrag van tier 1-kapitaal gebruikt als teller, zoals in rij 20, met de specificatie die wordt geëist in rij EU-23;
  - ii. het bedrag van de totale blootstelling gebruikt als noemer, zoals in rij 21;
  - iii. de resulterende hefboomratio zoals in de rijen 22 en EU-22a voor zover toepasselijk.
- d) informatie over risicoblootstellingen, met name kwantitatieve informatie over interne modellen zoals vereist door artikel 452, onder d), e) en f), van Verordening (EU) nr. 575/2013, afzonderlijk voor enerzijds blootstellingen waarvoor instellingen eigen schattingen van verlies bij wanbetaling of conversiefactoren voor de berekening van risicogewogen blootstellingsbedragen gebruiken en anderzijds blootstellingen waarvoor zij niet dergelijke schattingen gebruiken;
- e) informatie over andere informatiebestanddelen die aan snelle verandering onderhevig zijn en over posten uit deel acht van Verordening (EU) nr. 575/2013 die gedurende de verslagperiode zeer sterk zijn veranderd.

24. Instellingen verstrekken tussentijdse informatie als aanvulling op de in punt 23 genoemde informatie wanneer uit hun beoordeling van de noodzaak om de in deel acht van Verordening (EU) nr. 575/2013 genoemde openbaarmakingen frequenter dan eenmaal per jaar te verrichten, blijkt dat deze aanvullende informatie noodzakelijk is om marktdeelnemers op de hoogte te stellen van hun volledige risicoprofiel.
25. Tussentijdse informatie die overeenkomstig de punten 23 en 24 en volgens de in punt 26 gespecificeerde frequentie door instellingen openbaar wordt gemaakt, is in de loop van de tijd consistent en vergelijkbaar.
26. De frequentie van openbaarmaking hangt af van de criteria in punt 18 waaraan aan de verplichtingen van deel acht van Verordening (EU) nr. 575/2013 onderworpen instellingen voldoen:
- a) Instellingen waarvoor de indicator in punt 18, onder d), geldt, besteden speciale aandacht aan de mogelijke noodzaak van openbaarmaking van:
    - i. de in punt 23, onder a), b)i, c) en e), genoemde informatie op kwartaalbasis;
    - ii. de in punt 23, onder d) en b)ii, genoemde informatie op halfjaarlijkse basis;
    - iii. alle informatie die wordt vereist door Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1423/2013 van de Commissie en het ontwerp van een technische uitvoeringsnorm voor de openbaarmaking van de hefboomratio uit hoofde van artikel 451, lid 2, van Verordening (EU) nr. 575/2013 op halfjaarlijkse basis.
  - b) Instellingen die voldoen aan een van de in punt 18, onder a) tot en met c), genoemde indicatoren, besteden speciale aandacht aan de mogelijke noodzaak om de in punt 23, onder a), b)ii en c) tot en met e), genoemde informatie op halfjaarlijkse basis openbaar te maken.
27. De in punt 23, onder a) en c), genoemde informatie moet openbaar worden gemaakt volgens de indeling die is vastgelegd in Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1423/2013 van de Commissie en het ontwerp van een technische uitvoeringsnorm voor de openbaarmaking van de hefboomratio uit hoofde van artikel 451, lid 2, van Verordening (EU) nr. 575/2013.
28. De informatie in punt 23 wordt gelijktijdig met de tussentijdse jaarrekening of, afhankelijk van het geval, de tussentijdse financiële informatie gepubliceerd. Daarbij zijn op de informatie in punt 23 de bepalingen van artikel 434 van Verordening (EU) nr. 575/2013 van toepassing, met alleen de noodzakelijke wijzigingen.
29. Wanneer instellingen die aan ten minste een van de in punt 18 genoemde indicatoren voldoen, ervoor kiezen een of meer van de in punt 23 genoemde openbaarmakingen niet vaker dan eenmaal per jaar te verrichten, vermelden zij dit ten minste in de jaarlijkse uitgave

van het document dat de openbaarmakingen bevat, zoals vereist in deel acht van Verordening (EU) nr. 575/2013, en verstrekken zij informatie over de wijze waarop zij tot hun besluit zijn gekomen.

Titel VIII – Slotbepalingen en tenuitvoerlegging

30. De nationale bevoegde autoriteiten leggen deze richtsnoeren ten uitvoer door ze [binnen zes maanden na publicatie van de definitieve richtsnoeren] op te nemen in hun toezichtprocedures.

31. Daarna zien de nationale bevoegde autoriteiten erop toe dat instellingen deze richtsnoeren volledig naleven voor alle transacties die zij verrichten nadat deze richtsnoeren zijn aangenomen.